

Normální a porciální funkce (norm.)*

- V λ -hodině jde neexistující hodnota modelovat různě. Může se končit výrazem bez normální formy (... nekonečný výsledek). V tím jsou ale zejména dva problémy:

1. Kompozice funkcí: je-li φ λ -definována, termem $F = K \circ \varphi$ (tedy $\varphi(x) = 0$ p.ř. n)
a ψ termem $G = K \Omega$, není $\psi(x)$ definována pro žádné n . ~~Algebra~~ Kompozice $\varphi \circ \psi$ by tedy také neměla být definována, pro žádné n , ovšem $\lambda x. F(Gx)$ tuto kompozici nedefinuje (ovšem)

2. Teorie λ s přidáním axiomem

„jestliže M a N nemají nf , což $M = N$ “
je nekompatibilní: $M \equiv \lambda x. x K \Omega$ a $N \equiv \lambda x. x S \Omega$
z charakteristik $M = N$ plyne $MK = NK$.
Ovšem $MK = K$ a $NK = S$, ale, jak víme
 $K \neq S$.

Proto se k reprezentaci neexistující hodnoty v λ -hodině používají jiné termy, a to termy, které nemají hlavovou normální formu nebo (~~provozní~~) nerozhodnutelné termy

* nebylo odůvodněno

Glavno: normalni forma:

$$\lambda x_1 \dots x_n \cdot x^{\mu_1} \dots \mu_m \quad \mu_i, \mu_j \geq 0.$$

Primeri su:

$$x^{\mu_1} \quad \lambda x \cdot x_1 \quad \lambda x y \cdot x_1 \quad \lambda x y \cdot x ((\lambda z \cdot z) y), \quad \lambda y \cdot z$$

Termin $M \in \Lambda^0$ je reducibilan, kada postoji rešenje

$$N_1, \dots, N_m \in \Lambda \text{ tako da}$$

$$MN_1 \dots N_m = I.$$

Termin $M \in \Lambda$ je irreducibilan, kada je to moguće
je reducibilan (može biti: $\lambda \vec{x} \cdot M$, gde $\{\vec{x}\} = FV(M)$).

Termin je normalan, kada nema irreducibilan.

Plati: $M \in \Lambda$ je normalan ako i samo ako
nema su.
